

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Nejvyšší správní soud**, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, v řízení o námitce podjatosti proti soudcům 7. senátu Nejvyššího správního soudu podané žalobcem v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 5. 9. 2014, č. j. 62 A 36/2014 – 25, vedeném u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 7 As 217/2014,

t a k t o :

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Eliška Cihlářová, JUDr. Jaroslav Hubáček a JUDr. Tomáš Foltas **n e j s o u** vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 7 As 217/2014.

O d ů v o d n ě n í :

U Nejvyššího správního soudu probíhá řízení o kasační stížnosti žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 5. 9. 2014, č. j. 62 A 36/2014 – 25, kterým byla odmítnuta žaloba proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 5. 2014, č. j. 4 As 94/2014 – 9. Tímto usnesením byl žalobce vyzván k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 3. 4. 2014, č. j. 62 A 11/2014 - 16. V rámci řízení o předmětné kasační stížnosti stěžovatel vznesl námitku podjatosti proti soudcům sedmého senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Elišce Cihlářové, JUDr. Jaroslavu Hubáčkovi a JUDr. Tomáši Foltasovi. Námitka podjatosti byla přidělena k posouzení šestému senátu Nejvyššího správního soudu.

Ve svém podání ze dne 18. 11. 2014 obsahujícím námitku podjatosti stěžovatel uvedl, že důvodem podjatosti a podnětu ke kárnému řízení s těmito soudci je ten, že upřeli stěžovateli úmyslně či neúmyslně právo na spravedlivý proces v řízení před Nejvyšším správním soudem ve sp. zn. 7 As 112/2014. Tímto jednáním byla narušena důvěra stěžovatele v nezávislé, nestranné a zákonné rozhodování tohoto soudu.

Soudci sedmého senátu JUDr. Eliška Cihlářová, JUDr. Jaroslav Hubáček a JUDr. Tomáš Foltas k námitce podjatosti uvedli, že stěžovatele osobně neznají, nemají k němu žádný vztah a pokud s jeho osobou přišli do styku, jednalo se pouze o rozhodovací činnost ve vztahu k jeho kasačním stížnostem.

Nejvyšší správní soud posoudil námitku podjatosti vznesenou stěžovatelem proti uvedeným soudcům jako **nedůvodnou**, a to z následujících důvodů.

Nejvyšší správní soud připomíná, že podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) *jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v projednávané věci, nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

Nejvyšší správní soud podotýká, že důvodem pro vyloučení soudce může být pouze jeho poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům. Poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, zejména v případech, kdyby mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Poměr soudce k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen např. příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem (ať již zjevně přátelským či nepřátelským), může jít i o vztah ekonomické závislosti, apod. V daném případě nebyla zjištěna žádná z těchto skutečností, stěžovatel ostatně podobné skutečnosti ani netvrdil.

Z námítky podjatosti vznesené stěžovatelem vyplývá, že jediným tvrzeným důvodem pro podjatost označených soudců je jejich rozhodovací činnost v jiné věci téhož stěžovatele. Přímou z dikce citovaného ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. vyplývá, že tyto důvody nemohou být důvodem podjatosti. Podíl soudce na rozhodování v „předchozím soudním řízení“ ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s., který zakládá důvod pro jeho vyloučení, se musí týkat rozhodování ve stejné věci u soudu nižšího stupně; „předchozím soudním řízením“ není řízení v jiné soudní věci, byť by se i týkala týchž účastníků. Stejně tak tento závěr vyplývá i z konzistentní judikatury Nejvyššího správního soudu v obdobných věcech (viz k tomu např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2003, č. j. Nao 2/2003 – 18).

Protože uvedená tvrzení stěžovatele nemohou být ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudce, a jiné skutečnosti stěžovatel nenamítal, Nejvyšší správní soud rozhodl, že soudci sedmého senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Eliška Cihlářová, JUDr. Jaroslav Hubáček a JUDr. Tomáš Foltas nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 7 As 217/2014.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. ledna 2015

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu